

[Aksel Larsen.]

til Stede i Salen i Øjeblikket, det kan jeg ikke gøre for, jeg maa alligevel erindre om, at det ikke er saa mange Maaneder siden han forkyndte, at naar Regeringen foreslaar Udgiftslove, kan det godt være, at Dækningslove ikke umiddelbart følger med, men saa har man alligevel talt med Finansministeren, som er klar over, hvorledes og hvornaar han vil skaffe Dækning. Nu oplyses det, at her er Love, der vil kræve maaske 10, maaske 15 Mill. Kr. af Statskassen, maaske endnu mere, men man har slet ikke bekymret sig om, hvor Dækning skal komme fra, man aner det ikke, man vil give sig til at spekulere over det til Efteraaret. Maaske vi saa paa denne Baggrund for Fremtiden kan blive fri for den Slags demagogiske Indvendinger mod os andre, naar vi tillader os at foreslaa Udgiftslove.

Jeg har foreløbig ikke mere at bemærke til det Lovkompleks, der her foreligger. Jeg kan sige, som andre Talere har sagt, at vi kan ikke have noget imod, at de, der skal have noget af Kornpuljen, faar det udbetalt til Juni Termin i Stedet for til Efteraaret. Det gør imidlertid ikke denne Lovgivning mere tiltrækkende, i hvert Fald vil jeg stadig hævde som mit Synspunkt, at skal vi have en Kornordning, bør man forbinde den med en Regulering af Brødpriserne. Brødpriserne stiger, som jeg har nævnt, stadig væk, og man kunde nu ogsaa godt tænke paa Forbrugerne, hvoraf jo største Parten faar vanskeligere og vanskeligere ved at faa Pengene til at slaa til, saaledes som Priserne ryger i Vejret.

Men hvad der i ganske særlig Grad, foruden vort principielle Synspunkt angaaende den Maade, Landbrugskrisen skulde afhjælpes paa, faar os til at opponere imod en Lovgivning af denne Art, er den Omstændighed, at man her kommer, ikke det lille, men det store Landbrug til Hjælp. Jeg har, som jeg allerede har nævnt, det Indtryk, at hver Gang det store Landbrug optræder tilstrækkeligt haandfast og brutalt, saa er Regeringen der med det samme og imødekommer dets Krav eller giver det i hvert Fald saa meget, at det skaber midlertidig Tilfredsstillelse. Jeg finder, at dette i sig selv er højst uheldigt, og det er dobbelt uheldigt, at man netop nu, hvor dog den Erkendelse har vundet stigende Indpas, at det i særlig Grad er det lille Landbrug, der er i Vanskeligheder, kommer med en omfattende Kriselovgivning, der i det store og hele er lagt an paa at gavne det store Landbrug.

Jeg har i det radikale ledende Organ „Fyns Venstreblad“ fundet en Artikel, hvori man gør opmærksom paa, at Smørloven, som den allerede paa det Tidspunkt var projekteret, vil i Gennemsnit kunne tænkes at give Husmanden 100 Kr. om Aaret, medens de store Landbrugere kan komme op paa 1 000 Kr. eller endda paa flere Tusinde Kroner i Merindtægt takket være denne Lovgivning. Jeg tvivler ikke om, at disse radikale Avisberegninger er nogenlunde rigtige, og naar Regeringen alligevel, reelt og nøgternt set, vilde vælge den Vej at give Tilskud til de enkelte Landbrugere — for andet er det ikke, der sker her —, saa forstaar jeg ikke, at den ikke fordeler sine Tilskud paa en anden Maade, undersøger, hvor den største Trang er, undersøger, hvor det er mest nødvendigt at hjælpe.

Alt dette gør os naturligvis meget forbeholdne over for denne Lovgivning. Vi kan ikke give den vor Tilslutning, og vi henstiller endnu en Gang til Regeringen at undersøge, om den dog ikke raader over saa megen Sagkundskab, saa megen Samfundsforstand, saa megen Indsigt i Forholdene, at den snart kan holde op med det Skoffikkeri og sørge for, at der bliver gennemført en virkelig forsvarlig Kriselovgivning, der gavner den arbejdende Befolkning her i Landet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Der var i de Bemærkninger, det ærede Medlem fremkom med vedrørende det umaadelig vigtige Spørgsmaal om Landarbejdernes Stilling og vedrørende den Lovgivning, vi gennemfører her i Rigsdagen, enkelte saa grove Urigtigheder, at jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning for at korrigere det.

Det har, hver Gang der er gennemført Sukkerlove her i Rigsdagen, fra mit Partis Side været stærkt fremhævet, at det var en Forudsætning for disse Love, at der var en Ordning med Landarbejderne, saa der arbejdedes efter overenskomstsmæssige Lønninger. Disse Forudsætninger har ved enhver Lovgivning af denne Art været krævet overholdt. Nu vil jeg gerne gøre opmærksom paa, naar det ærede Medlem udslynger disse Bemærkninger om Sukkerlovene, at hvis man tager de Annoncer, som er fremkommet i alle Blade i de Egne, hvor der dyrkes Sukkerroer, f. Eks. en Annonce fra Nakskov, Maribo, Sakskebøbing og Højby-